

Μακεδονικά

Τόμ. 2

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1941-1952



ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.
1953

Ιωάννου Παπασταύρου, Οο αρχαίοι Μακεδόνες
ως συντελεσταί της εθνικής των Ελλήνων
ενώσεως. Θεσσαλονίκη, 1945. 8° σ. 19.

Απ. Βακαλόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.9318](https://doi.org/10.12681/makedonika.9318)

Copyright © 2016, Απ. Βακαλόπουλος



Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βακαλόπουλος Α. (2017). Ιωάννου Παπασταύρου, Οο αρχαίοι Μακεδόνες ως συντελεσταί της εθνικής των Ελλήνων
ενώσεως. Θεσσαλονίκη, 1945. 8° σ. 19. *Μακεδονικά*, 2, 783-783. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9318>

Τò βιβλίο πλουτίζεται στο τέλος με 116 έγγραφα μεγάλου ένδιαφέροντος, που προέρχονται από τα τουρκικά αρχεία Θεσσαλονίκης και Βεροίας και που αναφέρονται στην επανάσταση της Χαλκιδικής στα 1821, στα αίματηρά γεγονότα και στην τουρκική τρομοκρατία μέσα στη Θεσσαλονίκη και τα πρώτα χρόνια του πολέμου της Άνεξαρτησίας, στην επανάσταση του Βερμίου, του Όλύμπου κ.τ.λ.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ίωάννου Παπασταύρου, Οί άρχαίτοι Μακεδόνες ως συντελεσται της έννικης των Έλλήνων ένώσειως. Θεσσαλονίκη, 1945. 80 σ. 19.

Ο κ. Παπασταύρου, άφου έξετάζει την πολιτική διαμόρφωση και διαβίωση του ελληνικού κόσμου μετά την άθροδον των Δωριέων, παρατηρεί ότι κύριο χαρακτηριστικό της νέας ζωής είναι η πόλις - κράτος. Άποτέλεσμα ήταν να παρουσιασθή η Έλλάδα κατά τους ιστορικούς χρόνους κατατεμαχισμένη σε διάφορα αντιμαχόμενα κρατίδια. Μόνο κατά τη διάρκεια των κοινών μεγάλων γιορτών η έμπρός σε μεγάλο έξωτερικό κίνδυνο παρατηροϋνταν τάσεις ένωτικές, που κατέληξαν στο σχηματισμό συμπολιτειών. Κατόπιν ο κ. Π. πραγματεύεται την ήθική κρίση, που περνά η άρχαία πόλη μετά το τέλος του πελοποννησιακού πολέμου, και διερευνά την προέλευση και την έξάπλωση της πανελληνίας ιδέας, της οποίας κύριος εκπρόσωπος είναι ο Ίσοκράτης. Την ιδέα αυτή υποθάλλει και πραγματοποιεί ο Φίλιππος της Μακεδονίας, ο όποιος βάζει ως αντικειμενικό σκοπό όλων των Έλλήνων την έξστρατεία του έναντίον των Περσών.

Γενικά η μελέτη αυτή του κ. Π. άπτελει μιá ένδιαφέρονσα και σαφή έκθεση των πολιτικών και φιλοσοφικών ιδεών του άρχαίου ελληνικού κόσμου, οι όποιες έννόησαν την έξάπλωση των μοναρχικών ιδεών και προλείαναν το έδαφος για την έννική ένωση των Έλλήνων.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ίωάν. Παπασταύρου, Συμβολή της βορείου Έλλάδος εις τον άρχαίον ελληνικόν πολιτισμόν. [Έταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Έθνική βιβλιοθήκη άρ. 3]. Θεσσαλονίκη, 1946. 80 σ. 27.

Ο κ. Π. έξηγεί πώς η γεωγραφική απομόνωση των Βόρειων ελληνικών φύλων συνετέλεσε, ώστε στις άρχές του ιστορικού των βίου να παρουσιαστοϋν καθυστερημένοι στον πολιτισμό. Όταν όμως μετά τον Ζ' π. Χ. αιώνα άρχισαν οι Νότιοι Έλληνες ν' άποικίζουν τις άκτές της Μακεδονίας, άποκατέστησαν την έπαφή τους με τους Βόρειους και έπέδρασαν βαθιά στην άνάπτυξη του πολιτισμού στη Μακεδονία. Έτσι άργότερα τα